

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 21. De misericordia Dei peccatorem quærentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

iste imbecillis est, vel certè suspectus esse mihi debet. *Julius.*

Confundere, quòd tantopere Crucem horreas; cum hoc sit signum, te Christum non amare, vel parùm amare.

Si quis vult venire post me, abneget semet ipsum, & tollat Crucem suam quotidie, & sequatur me. *Luc 9. 23.*

Tota igitur vita Christiani, si secundùm Evangelium vivat, Crux est, atque Martyrium. *Aug. Serm. 32.*

DIES XXI.

De Misericordia Dei Peccatorem Quærentis.

I.

Miratur Propheta, Deum non solum voluisse de homine cogitare, sed ed usque se demittere, ut eum quæreret. Ac longè majore dignum est admiratione, si consideremus modum, quo eundem quærit. Primò Deus hominem prior quærit, etsi ab eo offensus sit. Evangelium, licet amorem erga inimicos præcellentem im-
reret, eum tamen ed usque non extendit. præter Deum infinitè misericordem nemo
E est,

Julius.

est, qui talem exercere misericordiam queat. Deus primum versùs peccatorem gressum movet, Ah! si id non faceret, de peccatore actum esset: potest is quidem proprijs viribus à Deo recedere, sed, ut ad eundem redeat, gressum movere minimè potest: necesse est, ut Deus omni modo eum præveniat. Peccator ad ipsum venire non potest, nisi ab ipso invitatus, & tractus: necessarium est, ut is ipse, quem coegit sibi esse inimicum, ei gratiam impertiat, quò eundem placare possit; necessarium est, ut Deus peccatorem urgeat ad petendam à se veniam, quò ejus obtinendæ fiat capax. Quis unquam audivit, quòd iudex aliquis reum roget, ut gratiam acceptet? hoc autem Deus facit, cum te ad pœnitentiam invitat. Quis un-

*Obsecramus**vos reconcili-**amini Deo**2. Cor. 5. 20.*

quam audivit, quòd reus gratiam à iudice oblatam acceptare noluerit? id tu facis, si agere pœnitentiam detrectas.

II. Secundo, Deus peccatorem sollicitè quærit, etsi eo non indigeat: si nos omnes in nihilo nostro, vel inferno sepulti essemus, Deus ea re nec minor, nec minùs beatus esset: interea si considerares ardens desiderium, quo Deus peccatorem quærit, diceres, ejus felicitatem ab amicitia hominis pendere: nulla desideria im-

MQ.

moderatè amantis, nullæ inquietudines
Matris tenerimæ æquant desiderium, quod
Deus ostendit in quærenda anima infideli,
nec inquietas curas, quas præsefert ob ejus
aberrationem, & jacturam. Parabola
boni pastoris, & desiderium, quo ovemer-
rantem quærit; ardor, & inquietudo,
qua fæmina in Evangelio drachmam, quam
perdiderat, inquit; insolita lætitia unius
ob repertam, quæ erraverat, ovem; alte-
rius ob recuperatam drachmam figura est il-
lius, quam Servator noster exercet, soler-
tiæ in quærenda anima infideli, & lætitiae,
quam eâ inventâ concipit, figura est, in-
quam; sed admodum tenuis. Quanta
hæc tui confusio est, quî non modò Dei re-
quærentis solertia non tangeris, sed fors
etiam imprudens obices ei ponis. Nun-
quid etiamnum eos ponis? uter ex tua ad
bonam frugem conversione plus percipit
commodi, Deus, an verò tu?

III. Tertiò Deus peccatorem quærit
benignè, & obsequiosè, etsi sit ipsius Do-
minus. Servi officium est, Domino suo ob-
sequium præstare, non autem Domini, ob-
sequi servo: Deus est Dominus, grandis
Dominus; & tamen, quantum ejus obse-
quendi studium erga peccatorem? obser-
vat tempus, ejus genio condescendit, men-

Iulius.

tem ejus suaviter disponit, propensionibus se accommodat, ipsius infirmitatibus cedit: in Evangelio piscatoribus non loquitur, nisi de piscibus; hominibus opum cupidus non nisi de commercio, & thesauris: ambitiosus non nisi de bello, & regno; non nisi de amore & dilectione cordi tenero, quale erat illud Magdalene. Ille, inquit S. Chrysologus, qui omnia fecit, omnia tibi se facit; immutabilis cum sit, mutabilis quodammodo evadit, ut te mutet; & omnis generis figuras induit, ut in ijs inveniat unam, quæ commodum sibi in cor tuum aperiat aditum. Animas proprii commodi amantes attrahit spe remunerationis, timidos timore, illas, quæ generosiores sunt, gratâ beneficiorum memoriâ. Pluribus tibi non opus est, quàm ut vitam tuam examines, quanta specimina admirandæ erga te indulgentiæ, & singularis providentiæ ibi non deprehendes? at quanta tua non est obligatio, ijs respondendi?

Cum tuus ad Deum per veram conversionem reditus tantum Christo gaudium asferre potest, quid est, quòd eâ illum defraudes; cum tamen in eo tuum invenias commodum?

Erravi sicut ovis, quæ periit. Psal. 518. 196.

Deus vita mea, qui persecutus es fugientem te, & oblitum tui non es oblitus. Aug.

1. Conf

DIES